

**AL XVI-lea CONGRES INTERNAȚIONAL
DE ȘTIINȚE ISTORICE,
Stuttgart, 25 august — 1 septembrie 1985**

Cel de-al XVI-lea Congres internațional de științe istorice, urmînd celui găzduit de capitala țării noastre în 1980, a avut loc în orașul Stuttgart, între 25 august și 1 septembrie 1985. Lucrările acestei mari și importante manifestări științifice la care au participat peste 2 000 de istorici din aproape toate țările lumii, s-au desfășurat în marea clădire pentru concerte, Liederhalle, și în sălile Universității din Stuttgart. România, ca și multe alte țări europene, a fost reprezentată de o delegație formată din aproape 50 de specialiști, care, prin formația și preocupările lor, au acoperit toate epocile istorice și întreaga problematică a congresului.

Cum era de așteptat, ținînd seama de proporțiile și caracterul unei asemenea reuniuni științifice internaționale, tematica aleasă de Biroul Comitetului internațional de științe istorice cuprinde un vast cîmp de investigație, fiind de o mare complexitate și varietate. Din seria problemelor cuprinse, la care delegația românească a fost prezentă cu rapoarte sau intervenții, le amintim pe cele de *Metodologie, Cronologie, Arheologie și istorie, Rezistența contra fascismului, nazismului și militarismului japonez și Rîuri, fluvii, munți, păduri : bariere, linii de convergență*.

În profilul tematic al congresului, vorbind din punct de vedere cronologic, s-au reflectat diferitele laturi ale istoriei universale, începînd cu antichitatea și încheind cu problemele lumii contemporane. Așa se explică faptul că la o asemenea manifestare științifică au fost prezenți și numeroși arheologi și specialiști în istoria veche și în bizantinologie.

În afara temelor mari, în cadrul congresului s-au desfășurat și lucrările unui număr de 30 de comisii și asociații internaționale, ca organisme afiliate, multe dintre acestea dovedindu-se de un real interes și pentru problemele istoriei patriei noastre. De aceea, cei mai mulți specialiști români au fost angajați direct, prin comunicări și intervenții, cu care prilej au fost expuse rezultatele principale și punctele de vedere ale istoriografiei românești în diferitele ei compartimente.

Unul dintre aceste organisme afiliate, la care, am sublinia, în mod firesc delegația românească s-a manifestat din plin și activ, a fost Asociația internațională de studii sud-est europene, cu tema : *Balkanii între Mediterana și Europa Centrală*. În cadrul ședințelor rezervate acestei asociații și-au adus contribuția cu comunicări și intervenții : Em. Condurachi, care a deținut președinția lucrărilor, Eugen Stănescu, Virgil Cîndea și Dinu C. Giurescu. Au fost abordate probleme privind : *Coloniile grecești de la*

Adriatică, Bizanțul ca legătură între Europa Centrală și Mediterana, Rol u cultural al Țărilor române în Balcani și Orientul Apropiat și Unele repere ale formării statelor naționale europene.

În același cadru istoric și de preocupări se înscrie și Asociația internațională de studii bizantine, unde specialiștii români au înfățișat comunicări pe teme de interes major, cum ar fi cele referitoare la : *Vlahii balcanici* (Eugen Stănescu), „*Romani și barbari*” în *Balcani în sec. VII î.e.n.* (S. Brezeanu), *Bizantinistica și arheologia* (Em. Condurachi), *Bizantinistica și istoria artei* (R. Theodorescu).

O contribuție însemnată au adus specialiștii români în istorie veche și arheologie la reușita lucrărilor Comisiei internaționale de demografie istorică, avînd ca temă : *Mutații demografice la începutul evului mediu : autohtoni și migratori*. Sedința, condusă și deschisă totodată printr-un raport de Ștefan Pascu, a beneficiat de cîteva comunicări privitoare la relațiile istorice ale acestei epoci în regiunile carpato-danubiene. Printre problemele abordate figurează : *Contribuția civilizației bizantine la constituirea culturilor primilor migratori de la Dunărea de Jos* (C. Preda), *Raporturile dintre autohtoni și migratori la est de Carpați în sec. IV – V e.n.* (I. Ioniță), *Dovezi ale continuității în Dacia intra-carpatică în sec. IV – VI și raporturile cu migrații* (D. Protase) și *Surse arheologice și istorice privind continuitatea în spațiul carpato-dunărean în sec. V – XI* (Dan Teodor).

La Comisia internațională de numismatică a fost prezent C. Preda cu o comunicare despre primele monede emise în România, iar la cea de istorie ecleziastică Nestor Vornicescu și Em. Popescu, care au vorbit despre unele probleme ale istoriei creștinismului din regiunile carpato-danubiene și pontice.

În același domeniu mare al istoriei antice și a evului mediu timpuriu și-au adus contribuția, prn intervenții, mai ales cu caracter arheologic, Em. Condurachi, M. Petrescu Dimbovița și N. Gudea la temele : „Fenomenul urban în nașterea civilizațiilor antice”, și „Arheologie și istorie”, din cadrul secțiilor : Cronologie și Metodologie. Printre problemele puse în discuție de specialiștii români la aceste două teme ar fi de menționat cele referitoare la unele aspecte din istoria orașelor romane din Dacia și din cea a Romei, precum și din importantul proces al indoeuropenizării și al raportului arheologie-istorie.

Fără îndoială, activitatea delegației române la Congresul de științe istorice de la Stuttgart nu se rezumă numai la succintele date oferite de noi în aceste cîteva rînduri. Istoricii români, specialiști în probleme ale epocilor modernă și contemporană, au luat parte cu comunicări și intervenții la marile teme și la ședințele organismelor afiliate de profil. Despre această activitate s-au prezentat dări de seamă în revistele de istorie cu caracter mai general. Noi am ținut să relevăm aici numai felul în care au fost valorificate unele din principalele rezultate ale cercetării arheologice românești din ultima vreme la un congres internațional de mare amploare și de o deosebită importanță științifică și politică, de genul celui de științe istorice de la Stuttgart.

CONSTANTIN PREDĂ